

Határozatok Tára

ELEANOR SHARPSTON
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. március 22.¹

C-100/17. P. sz. ügy

**Gul Ahmed Textile Mills Ltd
kontra**

az Európai Unió Tanácsa

„Fellebbezés – Dömping – Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatala – Az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradása – Az eljárás során bekövetkező események hatása – Az eljáráshoz fűződő érdeket alátámasztó indokok – Bizonyítási teher”

1. A jelen ügy a Gul Ahmed Textile Mills Ltd (a továbbiakban: Gul Ahmed) által előterjesztett fellebbezésre vonatkozik, amely fellebbezés keretében a Gul Ahmed arra kéri a Bíróságot, hogy teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ügyben 2016. december 15-én hozott ítéletét.² A Törvényszék ezzel az ítélettel elutasította a Gul Ahmednek a Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2004. március 2-i 397/2004/EK tanácsi rendelet³ megsemmisítésére irányuló keresetét.

2. A jelen ügy fontos kérdést vet fel azzal kapcsolatban, hogy mi minősül az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradásának. A Bíróságnak lehetősége nyílik megítélni, hogy – az esetlegesen felmerülő jogi és ténybeli helyzetekre tekintettel – a kért megsemmisítés a szóban forgó felperes javát szolgálhatja-e. Általánosabban megfogalmazva, a Bíróságnak alkalma adódik arra, hogy az eljáráshoz fűződő érdek megítélésével kapcsolatos bizonyos eljárási szempontokra – különösen a bizonyítási teherre és a felperes eljárási jogaira – vonatkozóan kialakítsa saját ítélkezési gyakorlatát.

Ténybeli és jogi háttér

3. A Gul Ahmed olyan pakisztáni társaság, amely pamutféle ágyneműket exportál az Európai Unióba.
4. 2002. november 4-én az Európai Bizottság e termékek Európai Unióba történő behozatalát illetően dömpingellenes vizsgálatot indított.
5. E vizsgálat eredményei alapján 2004. március 2-án a Tanács elfogadta a 397/2004 rendeletet, amely a Kombinált Nomenklatúra e rendeletben megjelölt kódjai alá sorolt, Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalára 13,1%-os mértékű dömpingellenes vámot vetett ki.

¹ Eredeti nyelv: angol.

² Nem tették közzé, EU:T:2016:740 (a továbbiakban: megtámadott ítélet).

³ HL 2004. L 66., 1. o. (a továbbiakban: 397/2004 rendelet vagy a szóban forgó rendelet).

6. A 384/96 rendelet⁴ 11. cikkének (3) bekezdése értelmében lefolytatott felülvizsgálatot követően a 397/2004 rendeletet módosította a 695/2006 tanácsi rendelet.⁵ Ez utóbbi rendelet a Gul Ahmed által gyártott pamutféle ágyneműkre irányadó végleges dömpingellenes vám mértékét 5,6%-ban állapította meg.

7. Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban az így megállapított végleges dömpingellenes vám 2009. március 4-én, vagyis öt évvel a bevezetését követően megszűnt.

8. 2004. május 28-án a Gul Ahmed keresetet terjesztett az Elsőfokú Bíróság elé, amelyben kérte a 397/2004 rendeletnek a rá vonatkozó részében történő megsemmisítését.

9. Keresetében a Gul Ahmed öt jogalapra hivatkozott. Közelebről, második jogalapjával a Gul Ahmed előadta, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el és a rendes érték általa történő meghatározása során megsértette az alaprendelet 2. cikkének (3) és (5) bekezdését, valamint 18. cikkének (4) bekezdését és a dömpingellenes megállapodást.⁶ Ezenfelül a harmadik jogalapjával a Gul Ahmed előadta, hogy a rendes érték és az exportár összehasonlítása során alkalmazott vámvisszatérítés-kiigazítás sérti az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését, a dömpingellenes megállapodást és a megfelelő indoklásnak az EUMSZ 296. cikk értelmében vett kötelezettségét.

10. A Törvényszék a T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ügyben 2011. szeptember 27-én hozott ítéletével⁷ helyt adott az ötödik jogalap⁸ harmadik részének és – a többi jogalap vizsgálatát mellőzve – a szóban forgó rendeletet a felperesre vonatkozó részében megsemmisítette.

11. A Bizottság által támogatott Tanács fellebbezett és a Bíróságtól kérte ezen ítélet hatályon kívül helyezését.

12. E Bíróság a C-638/11 P, Tanács kontra Gul Ahmed Textile Mills ügyben 2013. november 14-én hozott ítéletében⁹ a T-199/04 ügyben hozott ítéletet teljes egészében hatályon kívül helyezte, az ügyet visszautalta a Törvényszék elé, a költségekről pedig nem határozott.

13. 2015. november 26-án a Törvényszék a T-199/04 RENV ügyben tárgyalást tartott. A tárgyaláson a Bizottság által támogatott Tanács azzal érvelt, hogy a Gul Ahmednek az eljáráshoz már nem fűződik érdeke.

14. A két intézmény ezen érvelés alátámasztása érdekében előadta, hogy a szóban forgó rendeletben előírt dömpingellenes vám 2009. március 2-án megszűnt, tehát e vám az említett termék exportját már nem terheli. A két intézmény azt is előadta, hogy a Bíróság alapokmányának 46. cikke szerint 2014. május 1-jén¹⁰ lejárt az említett vám alkalmazásával okozott kár megtérítésére irányuló kereset előterjesztésére rendelkezésre álló határidő, és hogy a dömpingellenes vámnak az Unió Vámcodekx értelmében történő visszatérítéséhez való jog is elévült.¹¹ Az intézmények azzal érveltek, hogy ennek megfelelően a kért megsemmisítés a Gul Ahmed javát már nem szolgálhatja.

4 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.) (a továbbiakban: alaprendelet).

5 A 397/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. május 5-i rendelet (HL 2006. L 121., 14. o.).

6 Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.), amely a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) létrehozó egyezmény I.A. mellékletében (HL 1994. L 336., 1. o.) szerepel.

7 Nem tették közzé, EU:T:2011:535.

8 Ez a jogalap arra vonatkozott, hogy a Tanács állítólagosan nem vizsgálta meg, hogy a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést bizonyos tényezők megtörték-e.

9 EU:C:2013:732.

10 Vagyis az elszenvedett kárra okot adó esemény felmerülésétől számított öt év elteltével.

11 Az Unió Vámcodekx létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.) 121. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a visszafizetési kérelmet a vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül be kell nyújtani.

15. A Törvényszék a Gul Ahmed részére a tárgyalás napjától kedve kéthetes időszakot adott az elfogadhatatlanságra vonatkozó így felhozott jogalappal kapcsolatos észrevételeinek (és az ügy elbírálásához fűződő érdekének fennmaradását esetlegesen alátámasztó minden okirati bizonyítéknak) az előterjesztésére.

16. A 2015. december 10-i levelével a Gul Ahmed előterjesztette észrevételeit, ennek keretében előadva, hogy az eljárásról továbbra is érdeke fűződik. A Gul Ahmed a következő öt jogalpra hivatkozott: i. az eljárás költségeinek a Tanáccsal történő megtérítéséhez fűződő érdekére, ii. az észszerű időn belül történő elbírálásnak az uniós bíróságok általi elmulasztásával okozott károk megtérítésére irányuló jövőbeli keresetre, iii. a megfizetett végleges dömpingellenes vám visszatérítésével kapcsolatos lehetőségére, iv. hasonló jogellenesség jövőbeli megismétlődése elkerülésének biztosításához fűződő érdekére, valamint v. a szóban forgó rendelettel okozott kár megtérítésére irányuló kereset jövőbeli előterjesztésének lehetőségére.

17. 2016. január 6-i és 20-i levelével a Bizottság és a Tanács benyújtották észrevételeiket. Lényegében azt kérték a Törvényszéktől, hogy utasítsa el a Gul Ahmed által felhozott érveket és állapítsa meg, hogy a Gul Ahmednek az eljárás folytatásához már nem fűződik érdeke. Következésképpen a kereset okafogyottá vált.

A megtámadott ítélet és a fellebbezés

18. A Törvényszék a T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ügyben 2016. december 15-én hozott ítéletével megállapította, hogy i. az eljárás költségeinek a Tanáccsal történő megtérítéséhez fűződő állítólagos érdek, ii. az észszerű időn belül történő elbírálás uniós bíróságok általi elmulasztásával okozott károk megtérítésére irányuló jövőbeli kereset állítólagos lehetősége, iii. hasonló jogellenesség jövőbeli megismétlődése elkerülésének biztosításához fűződő állítólagos érdek, valamint iv. a Gul Ahmed jó hírvének helyreállításához fűződő állítólagos érdek nem igazolja a Gul Ahmed eljárásához fűződő érdekét. A Törvényszék azt is megállapította, hogy v. a megfizetett végleges dömpingellenes vám visszatérítésével kapcsolatos állítólagos lehetőség igazolja a Gul Ahmed eljárásához fűződő érdekét, bár csupán az első, a negyedik és az ötödik jogalap tekintetében.¹²

19. Ennek megfelelően a Törvényszék megállapította, hogy nem szükséges a második és a harmadik jogalapról határozni, és kizárólag az első, a negyedik és az ötödik jogalapot vizsgálta meg. A Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy ez utóbbi jogalpok megalapozatlanok, ennek megfelelően a keresetet teljes egészében elutasította.

20. Fellebbezésével a Gul Ahmed arra kéri a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és minden jogalapról érdemben határozzon, másodlagosan pedig érdemi elbírálás végett utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé. A Gul Ahmed két fellebbezési jogalapot terjeszt elő.

21. Először is a Gul Ahmed előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Gul Ahmednek a keresetében felhozott második és harmadik jogalap tekintetében az eljárás folytatásához már nem fűződik érdeke, és hogy a Törvényszék e megállapítását nem indokolta megfelelően. Másodszor, a Gul Ahmed egy sor érvet hoz fel arra vonatkozóan, hogy a Törvényszék az ötödik jogalap első két részének elutasításával több szempontból is tévesen alkalmazta a jogot.

22. A Tanács és a Bizottság arra kéri a Bíróságot, hogy a fellebbezést elfogadhatatlanként vagy – másodlagosan – megalapozatlanként utasítsa el.

¹² Megjegyzem, hogy a jogalpok Törvényszék által megvizsgált felsorolása nem pontosan fedi a Gul Ahmed által a Törvényszék előtt hivatkozott jogalpok felsorolását. Erre az ellentmondásra a jelen indítványban később visszatérek (lásd: az alábbi 103. és 107. pont).

23. A 2018. január 25-i tárgyaláson a Gul Ahmed, a Tanács és a Bizottság szóbeli észrevételeket terjesztett elő.

24. A Bíróság kérésének megfelelően a jelen indítvány keretében az első fellebbezési jogalap vizsgálatára szorítkozom.

Értékelés

Az eljáráshoz fűződő érdek fogalmával kapcsolatos általános megjegyzések

25. A megsemmisítési eljáráshoz fűződő érdek követelménye a Törvényszék által a megtámadott ítéletben követett értelmezésben szigorú mércét állít fel. A Törvényszék érvelését követve a Gul Ahmednak ahhoz, hogy megfeleljen ennek a szigorú mércének, nem pusztán a megsemmisítési eljárást kellett volna megindítania, hanem az említett rendelet által előidézett károk megtérítésére irányuló keresetet is kellett volna előterjesztenie és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknál a különböző időszakokban megfizetett dömpingellenes vámok visszafizetése iránt is eljárást kellett volna kezdeményeznie.

26. A Gul Ahmed által megsemmisíteni kért rendelet az idő múlásával hatályát veszítette, és a károk megtérítésére vagy a vám visszafizetésére vonatkozó minden követelés elévült. Ennek ellenére a Gul Ahmednak a megsemmisítési eljárás folytatásához továbbra is érdeke fűződik-e?

27. Álláspontom szerint valójában arról van szó, hogy ilyen helyzetben a felperesnek elővigyázatosnak és körültekintőnek is kell lennie. Más szóval a felperesnek gondosan oda kell figyelnie a saját jogi helyzetében idővel bekövetkező változásokra, és meg kell tennie mindazokat a további lépéseket, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy megőrizze az eljárás folytatásához fűződő érdekét. Amennyiben ezt elmulasztja, azt kockáztatja, hogy az alperes az eljárás folytatásához fűződő érdekét sikerrel támadja meg.

28. Ebből a szempontból a sikeres megsemmisítés iránti kereset lényeges előfeltétele az elszenvedett kár *megszüntetésének*. A legtöbb esetben azonban ez önmagában nem szünteti meg az említett kárt. Ehhez kártérítés iránti keresetet kell indítani. Ez nem jelenti azt, hogy az első kereset (megsemmisítés iránti kereset) függene a kártérítés iránti keresettől. A Gul Ahmed előadásával ellentétben e két eljárás önálló, azonban egymással összefüggő természete nem torzítja a Szerződésben a magánszemélyek részére biztosított jogorvoslatok rendszerét.

29. A megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságának feltételeit az EUMSZ 263. cikk rögzíti. Ennek értelmében – többek között – i. a megsemmisíteni kért aktus „harmadik személyekre joghatással járó” kell, hogy legyen, ii. a felperesnek közvetlen és személyes érintettség formájában keresetösségi joggal kell rendelkeznie, valamint iii. a keresetet ebben a cikkben rögzített határidőkön belül kell megindítani.¹³ A jelen ügyben nem férhet kétség ahhoz, hogy e mércék közül az első a 397/2004 rendelettel kapcsolatban teljesül. A második mércét illetően semmikor nem vált kétségessé az, hogy a 397/2004 rendelet a Gul Ahmedet közvetlenül és személyében érinti. A szóban forgó rendelet ugyanis a dömpingellenes vizsgálattal érintett pakisztáni gyártók között említi a Gul Ahmedet, és e társaság tanúsítja, hogy a termékeinek az Európai Unióba történő behozatalát nagy összegű vámmal sújtották. A harmadik mércét illetően nem vitatott, hogy a Gul Ahmed a megsemmisítés iránti keresetét az EUMSZ 263. cikkben rögzített határidőn belül terjesztette elő.

¹³ Lásd: az EUMSZ 263. cikk első, negyedik és utolsó bekezdése.

30. Nem elegendő azonban az EUMSZ 263. cikkben előírt összes feltételt teljesíteni. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. A jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és a kereset ezért – sikeressége esetén – az azt indító személy javára szolgálhat.¹⁴ Nem vitatott, hogy a Gul Ahmed a megsemmisítés iránti keresetének benyújtása időpontjában teljesítette ezt a követelményt.

31. Ezen érdek követelménye – habár arról az EUMSZ 263. cikk nem rendelkezik – az uniós bíróságok által az e rendelkezésben rögzített követelményektől külön elemzett elfogadhatósági feltételnek minősül.¹⁵ Ezt a tagállamok számára közös általános eljárásjogi elmélet ihlette, mivel azt kívánja biztosítani, hogy el lehessen kerülni a „köz érdekében” indított perek erőteljes áradatát, ami azzal a kockázattal járna, hogy a megsemmisítés iránti keresetet egyfajta közérdekű keresetté változtatná át.

32. Az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor fenn kell állnia (ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül) és a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik.¹⁶ Az érdeknek létrejötnék és fennállónak is kell lennie.¹⁷

33. A 397/2004 rendelet 2009. március 4-én hatályát veszítette. Ez azonban a jelen eljárást nem teszi okafogyottá, mivel a rendelet *ex nunc* veszítette hatályát, tehát nem járt ugyanolyan joghatással, mint amilyennel – főszabály szerint – e rendelet megsemmisítése járt volna.¹⁸

34. Az ítélkezési gyakorlatból egyértelmű, hogy a felperes érdeke nem feltétlenül szűnik meg, amennyiben a vitatott aktus a jövőre nézve a továbbiakban már nem vált ki joghatásokat.¹⁹ Ha a szóban forgó intézkedés az eljárás során hatályát veszti, a Bíróságnak a felperes eljáráshoz fűződő érdekének fennmaradását *in concreto* kell értékelnie, figyelembe véve különösen a hivatkozott jogellenesség következményeit, valamint az állítólagosan elszenvedett kár jellegét.²⁰ Az említett érdek indokolt lehet arra a kárra hivatkozással, amelynek jövőbeni bekövetkezésétől a felperes tart. A szóban forgó kár számos formát ölthet: például új illetekek nem kívánatos kiszabása, az üzleti lehetőségek megnyirbálása, potenciális új termékek kifejlesztésével kapcsolatos korlátozások.

35. A Törvényszék a megtámadott ítéletben megállapította, hogy a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdeke a keresetének bizonyos részeit, azaz a második és a harmadik jogalapot illetően az eljárás folyamán megszűnt.

14 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. pont.

15 Lásd: Mengozzi főtanácsnok Mory és társai kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-33/14 P, EU:C:2015:409, 23. pont.

16 1986. június 24-i AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ítélet, 53/85, EU:C:1986:256, 21. pont; 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 57. pont. Lásd még a fellebbezéssel összefüggésben: 1995. október 19-i Rendo és társai kontra Bizottság ítélet, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13. pont; 2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42. pont (a továbbiakban: Wunenburger ítélet).

17 Lásd e tekintetben: 2009. szeptember 17-i Bizottság kontra Koninklijke FrieslandCampina ítélet, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 65. pont; 2015. február 26-i Planet kontra Bizottság ítélet, C-564/13 P, EU:C:2015:124, 34. pont.

18 2013. június 27-i Xeda International és Pace International kontra Bizottság ítélet, C-149/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:433, 32. pont; 2015. december 23-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-595/14, EU:C:2015:847, 23. pont.

19 E tekintetben lásd: 1998. október 1-jei Langnese-Iglo kontra Bizottság ítélet, C-279/95 P, EU:C:1998:447, amelyben a Bíróság megállapította, hogy a vitatott aktus hatályvesztése – a hatályvesztés napjáig tartó időszakban az aktus által kiváltott joghatások meghatározása céljából – nem tette kevésbé kívánatosá a szóban forgó aktus rendelkezéseinek jogszerűségét és hatályát illetően a jogvita jogerős elbírálását (71. pont). Hasonlóképpen, az érdek annak ellenére fennmaradhat, hogy a vitatott aktus hatályát veszítette (Wunenburger ítélet, 41–62. pont), vagy azt hatályon kívül helyezték (2006. december 12-i Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ítélet, T-228/02, EU:T:2006:384, 34. és 35. pont) vagy felváltották (2009. október 7-i Vischim kontra Bizottság ítélet, T-420/05, EU:T:2009:391, 58–63. pont), a továbbiakban már nem alkalmazandó (1988. április 26-i Apesco kontra Bizottság ítélet, 207/86, EU:C:1988:200, 16. pont) vagy azt teljeskörűen végrehajtották, ezért már minden joghatását kiváltotta (1986. június 24-i AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ítélet, 53/85, EU:C:1986:256, 21. pont).

20 2015. december 23-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-595/14, EU:C:2015:847, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

36. Jogszerű lenne-e az eljáráshoz fűződő érdek fogalmát akként értelmezni, hogy azt – a felperes ügyének bíróság általi elbírálásához fűződő jogával együtt – a pusztán időmúlás megszüntetheti?

37. Főszabály szerint elutasítom ezt a megközelítést.

38. Az ilyen értelmezés azt jelentené, hogy az eljárás hossza – amely főszabály szerint nem róható fel a felperesnek²¹ – megszüntetheti a felperes jogorvoslathoz való jogát. Ez az eljárás hosszától függően a törvény előtti véletlenszerű egyenlőtlenségekhez vezethet. Ez az alpereseket akár arra is ösztönözheti, hogy a jogi szempontú vizsgálat meghúzásának reményében késleltetési taktikát alkalmazzanak.

39. Ez annak elfogadását jelentené, hogy az intézmények által elfogadott aktusok, amelyek időbeli hatálya korlátozott, és amelyek a megsemmisítés iránti kereset benyújtását követően, de mielőtt még a bíróság meghozhatná ítéletét, hatályukat veszítik, nem képeznek az uniós bírósági felülvizsgálat tárgyát.²²

40. A Bíróság az elvi jelentőségű *Les Verts* kontra Parlament²³ ügyében rögzítette, hogy az Európai Unió olyan jogközösség, amelyben mind a tagállamok, mind az intézmények jogi aktusait alkotmányos alapjának, azaz a Szerződésnek és az abból eredő jogszabályoknak való megfelelés szempontjából kell megvizsgálni.²⁴

41. A fentiekben bemutatott helyzet összeegyeztethetetlen az ítélkezési gyakorlattal és az EUMSZ 263. cikk szellemével, amelynek értelmében a Bíróság megvizsgálja az intézmények által elfogadott, harmadik személyekre joghatással járó jogi aktusok jogszerűségét.²⁵

42. Az eljáráshoz fűződő érdek tehát alkotmányos jelentőségű, és azt az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében rögzített, hatékony bírói jogvédelemhez való jog tágabb kontextusában kell elhelyezni.²⁶

43. Álláspontom szerint mindezek az elemek az eljáráshoz fűződő érdek fogalmának tág értelmezése mellett szólnak.²⁷

44. Elutasítom a Tanács és a Bizottság azon álláspontját, amely szerint az ilyen értelmezés azzal a kockázattal jár, hogy a megsemmisítés iránti kereset közérdekű keresetté alakul át. Sok tagállam nemzeti rendszerében ugyanis az eljáráshoz fűződő érdek megszorító értelmezése az igazságszolgáltatási rendszernek a perek erőteljes áradatával szembeni védelmét szolgálhatja.²⁸ Az uniós eljárásjogban ugyanakkor a koncepciót alátámasztják az EUMSZ 263. cikkben rögzített keresetjogi jogokkal kapcsolatos szigorú feltételek.

21 A jelen ügyben az időmúlás nem róható fel a Gul Ahmednek, attól a közel két éves időszaktól eltekintve, amelynek során az eljárást a fellebbező kérelmére felfüggesztették (2004. október 15. és 2006. szeptember 7. között).

22 Lásd: 2009. március 18-i *Shanghai Excell M & E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision* kontra Tanács ítélet, T-299/05, EU:T:2009:72, 56. pont (a továbbiakban: *Shanghai Excell* ítélet).

23 1986. április 23-i 294/83 ítélet, EU:C:1986:166, 23. pont (a továbbiakban: *Les Verts* ítélet).

24 Meg kell jegyezni azt is, hogy a Bíróság a *Les Verts* ítéletben közismerten megállapította, hogy „a Szerződés teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, melynek célja, hogy a Bíróságra ruhazza az uniós intézmények jogi aktusai jogszerűségének felülvizsgálatát” (lásd: szóban forgó ítélet 23. pontja, kiemelés tőlem).

25 Amint arra a Törvényszék helyesen rámutatott a *Shanghai Excell* ítélet 57. pontjában.

26 HL 2010. C 83., 389. o. (a továbbiakban: *Charta*).

27 A Bíróság számos ügyben követte ezt a nagyvonalú megközelítést. Kiemelkedő példája ennek a 2008. április 17-i *Flaherty és társai* kontra Bizottság ítélet, C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230. Az egyik kommentátor szerint „a bírósághoz fordulást támogató, liberális megközelítést” foglal magában. Lásd: Van Raepenbusch, S., 'Le recours en annulation' in *Les recours des particuliers devant le juge de l'Union européenne*, Brüsszel, Bruylant, 2012, 47. o.

28 Lásd: a fenti 31. pont.

45. Bobek főtanácsnokhoz hasonlóan úgy vélem, hogy az „eljáráshoz fűződő érdek” fennállását nem szabad úgy manipulálni, hogy a pereskedések egy adott szintje biztosítva legyen.²⁹ Ezt a követelményt inkább az emberi jogokra tekintettel, demokratikus módon kell értelmezni.³⁰ Kokott főtanácsnokkal is egyetértek, aki azzal érvel, hogy ilyen érdek megállapításához nem lehet *túlzó követelményeket* támasztani, ha már teljesülnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második és harmadik fordulata szerinti szűk feltételek.³¹

46. Az uniós bíróság előtti eljárás sikeres kimenetele esetén várható személyes haszon vagy előny az eljáráshoz fűződő érdek fennállásának megállapítása szempontjából döntő jelentőséggel bír. Előfordulhat azonban, hogy ez a kritérium túlzottan szubjektív és változó, mivel nem foglal magában küszöbértéket vagy mércét arra vonatkozóan, hogy az ügy megnyerésének a felperes helyzetére milyen mértékű pozitív hatást kell gyakorolnia.³²

47. Az eljáráshoz fűződő érdek esetről esetre, a vitatott aktus megsemmisítése által valamely felperes egyedi helyzetére esetlegesen gyakorolt összes jogkövetkezmény figyelembevételével, *in concreto* állapítható meg. Ebben az összefüggésben Wahl főtanácsnok megjegyezte, hogy a Bíróság arra törekszik, hogy ne kövesse az „érdek fennmaradásának” túlzottan megszorító felfogását.³³ Egyetértek és osztom a Bobek főtanácsnok által már kifejtett azon álláspontot, amely szerint annak bizonyításához, hogy fennáll az eljáráshoz fűződő érdek, elegendő kellene, hogy legyen az, hogy a felperes meggyőzően bizonyítja a megtámadott jogi aktus által rá gyakorolt negatív hatást (ami magában foglalja a jogi aktus megsemmisítéséből eredő személyes haszon fennállását).³⁴ A bizonyítás e szintjének meghaladása esetén előfordulhat, hogy a felperesnek a lehetetlent kellene bizonyítania.³⁵

48. E tekintetben valamely előny megszerzésének valószínűsége vagy valószínűsége kevésbé számít.³⁶ A potenciális előny nagysága is jelentéktelen. Pontosabban, ha az adott előny valamely kártérítés iránti jövőbeli keresettől függ, az uniós bíróságnak tartózkodnia kell az ilyen kereset érdemi vizsgálatától és sikerességének előrejelzésétől. A felperesi minőséget kizárólag az előny jövőbeli megszerzésére vonatkozó, teljes mértékben hipotetikus és bizonytalan kilátás zárja ki,³⁷ míg alapesetben észszerűen valószínűsíthetően megszerezhető jövőbeli előny igazolja az eljáráshoz fűződő érdeket.³⁸

49. Nem gondolom, hogy nagyvonalú megközelítés esetén olyan helyzet alakulna ki, amelyben a Bíróságnak általános vagy hipotetikus kérdésekről kellene tanácsadói véleményeket kialakítania.³⁹ Az igazságszolgáltatás megbízható működésének előmozdítása, az eljárásgazdaságosság vagy sürgősség miatt az ügy érdemi vizsgálatának elkerülése érdekében a Bíróság „az elfogadhatóság nyelvét” sem

29 Lásd: Bobek főtanácsnok Binca Seafoods kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-268/16 P, EU:C:2017:444, 95. pont.

30 Lásd: Renaudie, O., *L'intérêt à agir devant le juge administratif*, Párizs, Berger-Levrault, 2015, 43. o., aki az „emberi jogok szempontjából felülvizsgált”, eljáráshoz fűződő érdek „demokratikus módon történő értelmezésének” igényére mutat rá.

31 Lásd e tekintetben: Kokott főtanácsnok Telefónica kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-274/12 P, EU:C:2013:204, 86. pont.

32 Mariatte, F., Ritleng, D., *Contentieux de l'Union européenne* 1. *Annulation, exception d'illégalité*, Párizs, Lamy, 1998, 108. o.

33 Lásd e tekintetben: Wahl főtanácsnok Bizottság kontra Hansestadt Lübeck ügyre vonatkozó indítványa, C-524/14 P, EU:C:2016:693, 38. pont.

34 Lásd: Wahl főtanácsnok Binca Seafoods kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-268/16 P, EU:C:2017:444, 93. pont.

35 Más szóval *probatio diabolica*. Lásd hasonlóképpen: 2013. április 11-i Mindo kontra Bizottság ítélet, C-652/11 P, EU:C:2013:229, 50. pont.

36 Egyes esetekben az uniós bíróság hivatkozott erre a kritériumra, ugyanakkor nem vont le abból konkrét következtetést. Lásd például: 2011. július 6-i Petroci kontra Tanács végzés, T-160/11, nem tették közzé, EU:T:2011:334, 23. pont.

37 Lenaerts, K., Maselis, I., Gutman, K., *EU Procedural Law*, Oxford University Press, 2014, 360. o. Lásd szintén: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinnan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 50. pont; 1987. január 21-i Strogili kontra Számvevőszék ítélet, 204/85, EU:C:1987:21, 11. pont; 1998. április 30-i Cityflyer Express kontra Bizottság ítélet, T-16/96, EU:T:1998:78, 30. pont.

38 A Törvényszék a dömpingellenes vámokkal összefüggésben ezt a kritériumot gyakran tágan értelmezte. Lásd például: 2000. június 29-i Medici Grimm kontra Tanács ítélet, T-7/99, EU:T:2000:175, 54–56. pont; 2017. február 28-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, T-162/14, nem tették közzé, EU:T:2017:124, 47. pont.

39 Lásd: Van Raepenbusch, S., 'Le recours en annulation' in *Les recours des particuliers devant le juge de l'Union européenne*, Brüsszel, Bruylant, 2012, 47. o. Lásd szintén: Kokott főtanácsnok Olaszország kontra Bizottság egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-138/03, C-324/03 és C-431/03, EU:C:2005:387, 41. pont; Mengozzi főtanácsnok Mory és társai kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-33/14 P, EU:C:2015:409, 28. pont.

alkalmazhatja.⁴⁰ Amennyiben – a jelen eljárásban a Gul Ahmed eljárásához hasonlóan – valamely felperes a keresetének benyújtása időpontjában az eljáráshoz fűződő érdekre kellően hivatkozik, a Bíróságnak szigorúan meg kell vizsgálnia azt az állítást, miszerint a felperes ezt követően elvesztette az eljáráshoz fűződő érdekét.

50. Mindezek alapján rátérek annak vizsgálatára, hogy a Gul Ahmednek továbbra is érdeke fűződik-e az eljáráshoz.

A fellebbezés elfogadhatósága

51. A Tanács arra kéri a Bíróságot, hogy a fellebbezés különböző részeit minősítse elfogadhatatlannak, mivel azok lényegében a Törvényszék ténymegállapításainak újbóli vizsgálatára irányulnak, és a Törvényszék előtt felhozott jogalapokat ismétlik meg.

52. Igaz, hogy a fellebbezés nem mindig pontos, és – amint azt a Tanács helyesen megjegyezte – adott esetben a Törvényszék előtt már felhozott érvekre korlátozódik.⁴¹

53. Ugyanakkor egyértelmű, hogy a Gul Ahmed az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését és alkalmazását kifogásolja, ezért az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik.⁴² Emellett jöllehet általánosságban, de a Gul Ahmed a Törvényszék által adott indoklás elégtelenségére hivatkozik. Ez önmagában jogi kérdésnek minősül, és mint ilyenre, a fellebbezés keretében lehet rá hivatkozni.⁴³

54. Ezenfelül a Bíróságot nem csak a felek érvei kötik, hanem ezen érveken felül – adott esetben – az elé terjesztett tényállásra alkalmazhatja a jogvita elbírálása szempontjából releváns jogi szabályokat; mivel ellenkező esetben arra kényszerülhetne, hogy határozatát téves jogi megállapításokra alapítsa.⁴⁴

55. Következésképpen azt javaslom, hogy a Bíróság érdemben vizsgálja meg a Gul Ahmed által felhozott érveket annyiban, amennyiben azok jogkérdésekhez kapcsolódnak, és nem vonják kétségbe a Törvényszék ténymegállapításait és értékelését.⁴⁵

Az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradásának állítólagos hiányával kapcsolatos eljárási szempontok

56. A Gul Ahmed azzal érvel, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 129. cikkére – amelynek értelmében a kereset benyújtásának időpontjában igazolnia kell az eljáráshoz fűződő érdeket – nem lehet hivatkozni abból a célból, hogy valamely felperesnek a szóban forgó érdeket az eljárás későbbi szakaszában igazolnia kelljen. Amennyiben tehát valamely felperes már igazolta a keresetének benyújtásához fűződő érdekét, mentesül annak bizonyítása alól, hogy az eljáráshoz továbbra is érdeke fűződik.

40 Lásd hasonlóképpen: Wicker, G., *La légitimité d'intérêt à agir*, 'Études sur le droit de la concurrence et quelques thèmes fondamentaux: mélanges en l'honneur', Yves Serra, Dalloz, 2006, 460. o.

41 Annak ellenére, hogy a Gul Ahmed a megtámadott ítélet 42–60. pontját jogi tévedést tartalmazó pontokként jelölte meg, amikor a Bíróság a tárgyaláson erről kérdezte, elfogadta, hogy fellebbezése valójában kizárólag a 49. és az 55–60. ponttal foglalkozik.

42 2006. szeptember 12-i Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

43 2016. május 26-i Rose Vision kontra Bizottság ítélet, C-224/15 P, EU:C:2016:358, 26. pont.

44 2004. szeptember 27-i UER/M6 és társai végzés, C-470/02 P, nem tették közzé, EU:C:2004:565, 69. pont; 2010. szeptember 21-i Svédország, API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 65–67. pont; 2009. október 5-i Bizottság kontra Roodhuijzen ítélet, T-58/08 P, EU:T:2009:385, 34–37. pont.

45 Lásd analógia útján: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 193. pont.

57. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a felperesnek kell az eljáráshoz fűződő érdekét igazolnia.⁴⁶ Ezenfelül az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a Bíróság – akár az alperes (vagy más érdekelt fél) kérelmére, akár hivatalból – az eljárás bármely szakaszában megállapíthatja, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdeke továbbra is fennáll-e.⁴⁷

58. Álláspontom szerint azonban, ha – a Gul Ahmedhoz hasonlóan – a felperes a keresetének benyújtása időpontjában már bizonyította, hogy az elfogadhatóság valamennyi szükséges feltétele teljesül,⁴⁸ vélelmezni kell, hogy e feltételeket továbbra is teljesíti.

59. Ez a félelem egészen addig fennáll, amíg azt nem vitatják. A felperesnek ezért nem kell (például) kéthavonta anyagot előterjesztenie annak igazolása céljából, hogy az eljáráshoz fűződő érdeke továbbra is fennáll, és ezáltal „megerősítenie” az eredeti keresetét. Az ilyen követelményt rögzítő eljárási szabály nem lenne működőképes.

60. Ugyanakkor az eljárás bármely szakaszában megengedhető, hogy az alperes megtámadhassa ezt a vélelmet. Mivel e vélelem megtámadása a felperessel szembeni viszontkeresethez hasonló, az *alperesnek* precízen és ehhez kapcsolódó anyaggal alátámasztva kell megjelölnie annak pontos indokait.⁴⁹ Ennek oka, hogy a felperesnek meg kell ismernie a vele szemben felhozott állításokat. Nem igazságos a felperestől elvárni, hogy előre kitalálja a kifogást és előre minden lehetséges tárgykört lefedjen. A Bíróság ezért nem fogadhatja el az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradásának pusztá vitatását.⁵⁰

61. Egy, jelentős mértékben írásbeli eljárásra támaszkodó (az uniós bíróságokon alkalmazandóhoz hasonló) eljárási rendszerben természetes lenne azt várni, hogy a kifogást írásban nyújtsák be. Számomra úgy tűnik, hogy amennyiben – a jelen üggyhöz hasonlóan – a kifogást először a tárgyaláson szóban adják elő, a bíróságnak rendszerint meg kell határoznia azt az időszakot, amelyen belül a *kifogást felhozó félnek* (vagyis az alperesnek) a kifogást hivatalosan elő kell terjesztenie, megjelölve annak pontos terjedelmét, és szolgáltatva azokat a bizonyítékokat, amelyek szükségesek annak valószínűsítéséhez, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdeke ténylegesen már nem áll fenn.

62. Miután ezt megtette az alperes, a bizonyítás terhe a felperesre hárul, akinek kötelező észszerű lehetőséget biztosítani arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, amelyek alapján nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben.⁵¹ A Bíróságnak – a fegyveregyenlőség elvénél fogva, amely velejárója a tisztességes eljárás fogalmának – időt kell biztosítania a felperesnek arra, hogy cáfolhassa a kifogást, és ezt követően olyan határidőt tűzhet ki, amelyen belül a többi érdekelt fél ezen érveket illetően előterjeszheti írásbeli észrevételeit.⁵²

46 Lásd e tekintetben: 1989. július 31-i S. kontra Bizottság végzés, 206/89 R, EU:C:1989:333, 8. pont; 2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 27. pont.

47 Lásd e tekintetben: 1995. október 19-i Rendo és társai kontra Bizottság ítélet, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13. pont; 2005. október 17-i First Data és társai kontra Bizottság végzés, T-28/02, EU:T:2005:357, 36. és 37. pont. Lásd szintén: példák azokra az ügyekre, amelyekben a Törvényszék ezt a kérdést hivatalból vizsgálta: 2013. március 7-i Acino kontra Bizottság ítélet, T-539/10, nem tették közzé, EU:T:2013:110, 29–46. pont; 2013. április 10-i GRP Security kontra Számvevőszék ítélet, T-87/11, nem tették közzé, EU:T:2013:161, 43–49. pont.

48 Lásd: a fenti 29–30. pont.

49 A *necessitas probandi incumbit ei qui agit* elvvel összhangban. Lásd e tekintetben: 2006. július 18-i Rossi v OHIM ítélet, C-214/05 P, EU:C:2006:494, 23. pont.

50 Lásd e tekintetben: Bot főtanácsnok Bizottság kontra Infront WM ügyre vonatkozó indítványa, C-125/06 P, EU:C:2007:611, 71–73. pont, és az ugyanebben az ügyben 2008. március 13-án hozott ítélet (EU:C:2008:159, 56. pont); 2008. április 8-i Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság végzés, C-503/07 P, EU:C:2008:207, 51. pont; 2010. május 11-i PC-Ware Information Technologies kontra Bizottság ítélet, T-121/08, EU:T:2010:183, 36. pont. Lásd még e tekintetben: Clausen, F., *Les moyens d'ordre public dans le contentieux relevant de la Cour de justice de l'Union européenne*, Université Paris II, 2017, Bruylant fogja közzétenni, 509. o.

51 2012. november 6-i Otis és társai ítélet, C-199/11, EU:C:2012:684, 71. és 72. pont.

52 E célból a Törvényszék az eljárási szabályzatának 88–90. cikkével összhangban releváns pervezető intézkedéseket írhat elő.

63. Miután a Bíróságnál mindkét fél előterjesztette észrevételeit, a Bíróságnak elemeznie kell a felhozott érveket és az azokat alátámasztó anyagokat, és ezt követően kell határozatot hoznia.⁵³

64. A jelen ügy azonban nem ezt az utat követte. A Törvényszék előtt 2015. november 25-én tartott tárgyaláson a Tanács és a Bizottság szóban azzal érvelt, hogy a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdeke az eljárás folyamán megszűnt, mivel a szóban forgó rendelet hatályát veszítette és a kártérítés iránti minden kereset elévült. A Bizottság ugyanakkor számos olyan indokot hozott fel, amely igazolhatja az eljáráshoz fűződő érdeket, majd az ítélkezési gyakorlat elemzésén alapuló részletes érveket adott elő annak igazolása céljából, hogy az észrevételeiben miért nem igazolhatta egyik sem a Gul Ahmed ügyében az eljáráshoz fűződő érdeket.⁵⁴ A Törvényszék ezt követően két hetet adott a Gul Ahmednek, hogy benyújtsa észrevételeit, ezt követően pedig lehetőséget adott arra, hogy a Tanács és a Bizottság megjegyzéseket tegyen ezekre az észrevételekre. Valamennyi fél a kitűzött határidőn belül benyújtotta észrevételeit.

65. Jogellenes-e az, ami a jelen ügyben történt, amiatt, hogy nem felelt meg a fenti 61–63. pontban általam javasolt általános szabályoknak?

66. Álláspontom szerint az intézmények az általuk felhozott kifogást magán a tárgyaláson megfelelően alátámasztották (és az ellen a Gul Ahmed nem szólalt fel). A Gul Ahmed ezért olyan helyzetben volt, amelyben kifejhette az eljáráshoz fűződő érdekével kapcsolatban felhozott kifogásra vonatkozó álláspontját. Igaz, hogy általánosságban elvárható lehet, hogy az ilyen jellegű, súlyos kifogást írásban terjesszék elő. A Gul Ahmed azonban soha nem kérte a Törvényszéket arra, hogy a kifogást felhozó feleket erre kötelezze, és az ennek következtében alkalmazott eljárást illetően sem fogalmazott meg fenntartást. Álláspontom szerint ilyen körülmények között a Törvényszék által alkalmazott rögtönzött eljárás nem sértette a Gul Ahmed védelemhez való jogát.

67. A fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutottam, hogy a Törvényszék a bizonyítási teherre vonatkozó eljárási szabályokat vagy a fegyveregyenlőségét elvét nem sértette meg.

Rendelkezik-e a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdekekkel annak érdekében, hogy a jogellenesség jövőbeni megismétlődésének kockázatát elkerülje?

68. A Gul Ahmed azzal érvel, hogy a dömpingkülönbözetnek az intézmények általi számításával kapcsolatos állítólagos hibák nem adott ügyhöz kapcsolódnak, de a jövőben is megismétlődhetnek. Előadja, hogy ezért joggal folytathat eljárást annak érdekében, hogy megakadályozza a Tanácsot e jogellenesség jövőbeli megismétlésében.

69. A Tanács előadja, hogy ennek kockázata nem áll fenn. Először is a Pakisztánból származó pamutféle ágyneműkre vonatkozó új vizsgálat megindításának lehetősége pusztán hipotetikus. Másodszor és mindenesetre, az állítólagos hibák az adott ügyhöz kapcsolódnak, mivel az alkalmazott módszertan abból eredt, hogy ellenőrizhető adat nem állt rendelkezésre, és a Gul Ahmed nem működött együtt.⁵⁵ A Törvényszék megállapította, hogy a Gul Ahmed nem adott elő konkrét érveket, ezért a követelését elutasította.⁵⁶

53 Az előző pontokban általam rögzített sorrend alapját a Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke (1)–(7) bekezdésében a kereset elfogadhatóságára vagy a Bíróság hatáskörére vonatkozó kifogások céljából meghatározott eljárás képezi. Lásd például: 2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzés, T-18/10, EU:T:2011:419.

54 A Törvényszék előtti eljárásban a Bizottság meghatalmazottja a tárgyaláson a Bíróságtól kapott kérdésekre adott válaszaiban – *anélkül, hogy azt a Gul Ahmed jogi képviselője vitatta volna* – részletesen bemutatta, hogy az eljáráshoz fűződő érdekekkel kapcsolatos érvelés hogyan alakult a Törvényszék előtti tárgyaláson. A Bizottság meghatalmazottja megjelölte, hogy ezen indokok között szerepel a kártérítés iránti jövőbeni kereset, a kapcsolt importőrök által megfizetett dömpingellenes vámok visszafizetése iránti kérelem és a Gul Ahmed jó hírnevének helyreállítására vonatkozó kilátás.

55 Lásd: az alábbi 77. lábjegyzet.

56 A megtámadott ítélet 57. pontja.

70. A felperes eljáráshoz fűződő érdeke nem feltétlenül szűnik meg akkor, ha a vitatott aktus a jövőre nézve már nem fejt ki joghatást.⁵⁷ Az ilyen megsemmisítés önmagában jogi következményekkel, különösen az uniós intézmények részéről folytatott kifogásolt gyakorlat megismétlődésének megakadályozásával járhat.⁵⁸ Az eljáráshoz fűződő érdek azonban csak akkor állhat fenn, ha a feltételezett jogellenesség a benyújtott kereset alapjául szolgáló ügyben szereplő körülményektől függetlenül a jövőben is megismétlődhet.⁵⁹ A példák – az egyes ténybeli körülmények értékelése során vétett hibák helyett – magukban foglalhatják az uniós jog rendelkezéseinek a Világkereskedelmi Szervezet megállapodásaira tekintettel való értelmezése során elkövetett hibákat,⁶⁰ különösen pedig az alkalmazott módszertannal, kritériumokkal vagy képletekkel kapcsolatos hibákat. Végezetül előfordulhat, hogy a felperesnek hasonló eljárásokban nem kell igazolnia a jövőben megismétlődő jogellenesség által való közvetlen érintettségét.⁶¹

71. Először is a jelen ügyben a további vizsgálat lehetőségét nem teszi pusztán hipotetikussá az, hogy a Gul Ahmed textíliáinak az Európai Unióba történő behozatalát terhelő végleges dömpingellenes vám megszünése óta több év eltelt. Épp ellenkezőleg, a pamutféle ágyneműk pakisztáni gyártói által követett árazási gyakorlatok akár ismételten meg is vizsgálhatók, ha látszólag megint teljesítik a dömpingelt behozatallal szembeni védelemre vonatkozó uniós szabályok alkalmazásának feltételeit.

72. Másodszor az, hogy a Tanács megbízható elsődleges információforrás hiányában az alaprendelet 2. cikke (3), (5) és (6) bekezdésének erejénél fogva „bármilyen más elfogadható módszer” vett alapul, önmagában nem jelenti azt, hogy az állítólagos módszertani hibák az adott ügghöz kapcsolódtak. A Tanácsnak e rendelkezés alkalmazása során egy bizonyos módszertant kellett elfogadnia és meghatározott szempontokat kellett alapul vennie.

73. Nem könnyű meghúzni a határvonalat egyrészt a potenciálisan ismétlődő hibák, másrészt pedig az adott ügghöz kapcsolódó hibák között. Előfordulhat, hogy egy adott megoldást valamely új helyzet kezelése érdekében, eseti jelleggel alkalmaznak. Ez a megoldás ugyanakkor olyan következetes közigazgatási gyakorlatot vagy „sablon” is tükrözhet, amelyet a Bizottság az ismétlődő helyzet kezelésére dolgozott ki. Amennyiben ez a helyzet, ténylegesen várható annak jövőbeli megismétlődése.

74. Álláspontom szerint nem valószínű, hogy a megbízható elsődleges adatok hiánya vagy a vizsgálat alá vont személyek együttműködésének hiánya a dömpingellenes vizsgálat során újonnan felmerülő problémának minősül. Következésképpen főszabály szerint az ilyen ellenőrzés során esetlegesen elkövetett, egyes állítólagos hibák valójában módszertani jellegűek lehetnek, ezért valószínűsíthető, hogy hasonló vizsgálatok keretében a jövőben megismétlődnek.

75. A tárgyaláson azonban a Gul Ahmed jogi képviselője kitarzott amellest, hogy a Gul Ahmed fellebbezésében valójában valamely konkrét módszertan *hiányát* kifogásolta, és azt állította, hogy a Bizottság a megállapításait önkényes és eseti jellegű döntésekre alapította.

76. Ebben az értelmezésben a Gul Ahmed az általa felhozott érvben nem jelöl meg olyan téves jogalkalmazást, amelyet a Törvényszék a Bizottság állítólagos hibáinak adott ügghöz kapcsolódó hibákként történő minősítésével követett volna el. Amint azt a Tanács és a Bizottság helyesen előadják, ezzel az érveléssel a Gul Ahmed pusztán azt kéri, hogy a Bíróság vizsgálja meg újból a Törvényszéknél előterjesztett ténybeli és az ügy érdemére vonatkozó érveket, amire azonban a Bíróság

57 Lásd: a fenti 34. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

58 Lásd e tekintetben: 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498 (a továbbiakban: Moser Baer India ítélet), 25. pont.

59 Wunenburger ítélet, 52. pont.

60 2008. szeptember 24-i Reliance Industries kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-45/06, EU:T:2008:398, 43. pont.

61 Míg a Wunenburger ítélet (58. pont) és a Shanghai Excell ítélet (51. pont, a végleges dömpingellenes vám kontextusában) említi ezt a további követelményt, a Moser Baer India 25. pontja csak elvontan utal a jövőbeli megismétlődés kockázatára mint olyanra.

nem rendelkezik hatáskörrel. Ezzel az érvel a Gul Ahmed ugyanis lényegében elismeri, hogy az állítólagos hibák az adott ügghöz *kapcsolódtak*. Következésképpen a Gul Ahmed nem bizonyította, hogy az állítólagos jogellenesség a jövőben megismétlődhet, és hogy a Törvényszék által e tekintetben adott indoklás jogilag megkövetelt mértékű.⁶²

A harmadik jogalap állítólagos részleges elutasítása

77. A Gul Ahmed előadja, hogy a Törvényszék nem indokolta a harmadik jogalap állítólagos részleges elutasítását és e jogalap fennmaradó részéről nem határozott.

78. Amint azt a Tanács és a Bizottság helyesen megjegyzi, a Gul Ahmed által felhozott érv a megtámadott ítélet 58. pontjának nyilvánvalóan téves értelmezésén alapul. A Törvényszék az említett pontban az ügy kimeneteléhez fűződő érdek fennmaradásának vizsgálata során a jelen ügyre jellemző öt körülmény meghatározására szorítkozott. A Törvényszék megállapította, hogy a Gul Ahmednek nem fűződik érdeke a jogalap előterjesztéséhez, és úgy vélte, hogy e tekintetben okafogyott a kereset.

79. Javaslom tehát a fellebbezés ezen elemének elutasítását.

A Shanghai Excellben meghatározott elv állítólagos megsértése

80. A Gul Ahmed láthatólag úgy értelmezi a Shanghai Excell ítéletet, hogy abból az következik, hogy a keresetének elfogadhatatlanná nyilvánítása annak elismerését jelentené, miszerint a felülvizsgálatból kizárható az olyan aktus, amelynek joghatása az adott aktus megsemmisítése iránti kereset megindítását követően, de az ítélet meghozatala előtt megszűnik; ez nem egyeztethető össze az EUMSZ 263. cikkel.

81. A Shanghai Excell ítélet ilyen értelmezéséből az következne, hogy az eljáráshoz fűződő érdeket más körülmények változására tekintet nélkül, szisztematikusan fennállónak kell tekinteni olyan megsemmisítés iránti eljárásokban, amelyek tárgya olyan aktus, amelynek joghatása az ítélet meghozatala előtt megszűnik. Amint azt a Tanács és a Bizottság helyesen megjegyezte, ilyen elv nem vezethető le az ítélkezési gyakorlatból, különösen pedig az említett ítélet 56. és azt követő pontjaiból.

82. Javaslom tehát a fellebbezés ezen elemének elutasítását.

Elmulasztotta-e a Törvényszék megfelelően teljesíteni indoklási kötelezettségét?

83. A Gul Ahmed – jóllehet általánosságban fogalmazva – előadja, hogy a Törvényszék megsértette a Bíróság alapokmányának 36. cikkét, mivel nem teljesítette indoklási kötelezettségét, és nem tért ki a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdeke fennmaradásának igazolása céljából a Gul Ahmed által felhozott összes évrre és bizonyítékra.

84. Már kitértem a Törvényszék által adott indoklás megfelelőségére a jövőben megismétlődő jogellenesség kockázata tekintetében.⁶³ Ezért most rátérek a Gul Ahmed állítása szerint a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdekét igazoló többi jogalapra vonatkozóan a Törvényszék által adott indoklásra.

62 2013. november 26-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, C-58/12 P, EU:C:2013:770, 37. pont.

63 Lásd: a fenti 68–76. pont.

Az eljárás költségeinek a Tanáccsal történő megtérítése

85. A Gul Ahmed azzal érvel, hogy a felmerült költségeire tekintettel az eljárás folytatásához jogszerű érdeke fűződik. A Törvényszék a megtámadott ítéletben megállapította, hogy a szóban forgó rendelet megsemmisítése önmagában nem biztosítana jogot a felperesnek a költségeinek megtérítésére, mivel a költségek önálló kereseti kérelem kereteibe tartoznak, és bizonyos körülmények esetén még a pernyertes fél is kötelezhető a költségek megtérítésére.⁶⁴

86. Egyetértek a Törvényszék által levont következtetéssel, annak indoklását azonban nem osztom.

87. A pervesztes félnek a költségek megtérítésére kötelezésére irányuló kérelem nem önálló kereseti kérelem. E kérelem a vitatott aktus megsemmisítése iránti elsődleges kérelemhez képest járulékos és másodlagos. Amennyiben valamely félnek már nem fűződik érdeke az elsődleges kérelemhez, az e kérelem érvényesítésével kapcsolatos költségek követeléséhez fűződő érdeke is megszűnik.

88. A Bíróság alapokmánya 58. cikkének (2) bekezdése értelmében nem elfogadható az olyan fellebbezés, amely kizárólag a költségek viseléséről való döntésre irányul. E rendelkezés megfogalmazására és céljára tekintettel az eljárási költségek megtérítéséhez fűződő érdek nem alapozhatja meg az eljárás folytatását. Az eljáráshoz fűződő érdek igazolásához a felperesnek oldalán a költségekkel összefüggő érdek mellett az eljárás lefolytatásához fűződő egyéb érdeknek is fenn kell állnia.⁶⁵ Az eljárás folytatásához fűződő érdek követelménye értelmét vesztené, ha az ellenérdekű fél költségek megtérítésére kötelezésére vonatkozó pusztán kérelem elegendő lenne a megsemmisítés iránti eljárás folytatásához fűződő érdek igazolásához.

89. Következésképpen javaslom a Bíróságnak annak megállapítását, hogy a jogi eljárás költségei megtérítésének kívánalma önállóan nem igazolhatja az eljáráshoz fűződő érdeket. Ez a megállapítás azonban nem indokolja a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel a Törvényszék megállapítása továbbra is helytálló.

Az észszerű időben való elbírálásnak az uniós bíróságok által elmulasztásával okozott kár megtérítése iránti jövőbeli kereset

90. A Gul Ahmed arra is hivatkozik, hogy az uniós bíróságok előtti eljárás állítólagos elhúzódása miatt valamikor a jövőben kártérítést kíván követelni. A Törvényszék megállapította, hogy a szóban forgó kártérítés követelése érdekében a Gul Ahmednek a Törvényszéknél kártérítés iránti keresetet kell előterjesztenie. Következésképpen erre az okra nem hivatkozhatott a jelen ügyszöveghez fűződő érdekének igazolása céljából.⁶⁶

91. Habár egyetértek a Törvényszék által levont következtetéssel, annak indoklását nem osztom.

92. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperesnek továbbra is érdeke fűződhet az őt hátrányosan érintő aktus megsemmisítésének igényléséhez, amennyiben a jogellenesség megállapítása a vitatott aktus által a felperesnek okozott vagyoni vagy nem vagyoni kár⁶⁷ megtérítése iránti jövőbeni kereset alapjául szolgálhat.⁶⁸ Pontosabban a felperesnek az eljáráshoz akkor fűződik érdeke, ha vitatott aktus

64 Lásd: a megtámadott ítélet 52. pontja.

65 Lásd analógia útján: Kokott főtanácsnok Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ügyre vonatkozó indítványa, C-413/06 P, EU:C:2007:790, 80. pont.

66 Lásd: a megtámadott ítélet 53. pontja.

67 Lásd: 2008. december 22-i Gordon kontra Bizottság ítélet, C-198/07 P, EU:C:2008:761, 19. és 60. pont; 2009. július 16-i SELEX Sistemi Integrati kontra Bizottság ítélet, C-481/07 P, nem tették közzé, EU:C:2009:461, 38. pont.

68 Lásd különösen: 1980. március 5-i Könecke Fleischwarenfabrik kontra Bizottság ítélet, 76/79, EU:C:1980:68, 9. pont; 1998. március 31-i Franciaország és társai kontra Bizottság ítélet, C-68/94 és C-30/95, EU:C:1998:148, 74. pont; 2000. július 13-i Parlament kontra Richard ítélet, C-174/99 P, EU:C:2000:412, 33. és 34. pont; 2013. június 27-i Xeda International és Pace International kontra Bizottság ítélet, C-149/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:433, 32. és 33. pont.

megsemmisítése önmagában is a felperes javát szolgálhatja a kártérítés iránti keresetében, különösen azáltal, hogy növeli e kereset sikerességének esélyét.⁶⁹ A felperesnek akkor is érdeke fűződik az eljáráshoz, ha a megsemmisítés alapját képezheti az aktus kibocsátójával való peren kívüli, a felperesek által elszenvedett kár megtérítésére irányuló egyezkedésnek.⁷⁰

93. Az eljárás elhúzódásával okozott kár megtérítése iránti kereset sikeressége azonban főszabály szerint a vitatott aktus megsemmisítése iránti korábbi kereset sikerességétől nem függ.⁷¹

94. Következésképpen a Bíróságnak annak megállapítását javaslom, hogy az eljárás elhúzódásával okozott károk megtérítése iránti kereset indításának kívánalma nem minősül a már folyamatban lévő megsemmisítés iránti eljáráshoz fűződő érdek fennmaradásának. Ez a megállapítás azonban nem indokolja a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel a Törvényszék megállapítása továbbra is helytálló.

A megfizetett dömpingellenes vám visszafizetése

95. A Gul Ahmed előadja, hogy leányvállalata, a GTM (Europe) Ltd (a továbbiakban: GTM) által a belga hatóságokhoz benyújtott, 2007. augusztustól a szóban forgó behozatal tekintetében megfizetett dömpingellenes vám visszafizetésére irányuló kérelem és más hasonló kérelmek igazolják az eljáráshoz fűződő érdekének fennmaradását. A Tanács előadja, hogy a leányvállalat eljáráshoz fűződő érdeke nem bír jelentőséggel.

96. A Törvényszék először is megállapította, hogy a Gul Ahmed leányvállalatának eljáráshoz fűződő érdeke „összeolvad” a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdekével, ezért azt igazolja.⁷² Másodszor megállapította, hogy a GTM kérelme a 397/2004 rendelet – a szóban forgó rendeletnek a dömpinghez kapcsolódó egyes elemek⁷³ – 695/2006 rendelettel történő módosítását követően megfizetett vámhoz kapcsolódik. A Törvényszék azt is megállapította, hogy a második és a harmadik jogalap a szóban forgó rendeletnek a 695/2006 rendelettel felváltott részeinek megtámadására vonatkozott, és hogy az ezen az alapon kért megsemmisítés ezért nem érinti a GTM-nek azt ezt követően hatályos rendelet alapján beszedett vámról vonatkozó kérelmét. Ennek megfelelően a Törvényszék megállapította, hogy az említett visszafizetési kérelem a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdekét kizárólag a Törvényszék elé terjesztett első, negyedik és ötödik jogalap tekintetében igazolja.⁷⁴ A Törvényszék nem foglalkozott a Gul Ahmed által az írásbeli észrevételeiben említett más visszafizetési kérelmekkel.

97. Az e Bíróság előtt tartott tárgyaláson a Gul Ahmed kifejtette, hogy az említett más, visszafizetési kérelmek alátámasztása céljából azért nem szolgáltatott bizonyítékot, mert e kérelmeket a Gul Ahmed termékeinek független importőrei terjesztették elő, aminek következtében azok – meggyőződése szerint – az ügy szempontjából nem bírnak jelentőséggel.

98. Ilyen körülmények között a Törvényszéknek nem róható fel az, hogy az értékelését kizárólag a GTM visszafizetési kérelmére alapozta. Ezenfelül a Törvényszék – a pusztán általánosságban említett – más kérelmekkel kapcsolatos álláspontját konkrétan nem volt köteles igazolni, és azt sem kellett kifejtenie, hogy e kérelmeket miért tekintette irrelevánsnak.⁷⁵

69 Lásd e tekintetben: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 75. és 80. pont.

70 Shanghai Excell, 55. pont. Lásd szintén: 2014. július 17-i Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband kontra Bizottság ítélet, T-457/09, EU:T:2014:683, 139. pont, 2013. november 14-i ICdA és társai kontra Bizottság ítélet, T-456/11, EU:T:2013:594, 38. pont.

71 Példákként olyan ügyekre, amelyek azt mutatják, hogy a felperesek főszabály szerint sikeresen perelhetik az Európai Uniót a megsemmisítés iránti eljárás elhúzódásából eredő veszteség miatt annak *ellenére*, hogy a megsemmisítés iránti keresetüket korábban elutasították, lásd: 2017. február 1-jei Kendrion kontra Európai Unió ítélet, T-479/14, EU:T:2017:48; 2017. január 10-i Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ítélet, T-577/14, EU:T:2017:1; 2017. június 7-i Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet, T-673/15, EU:T:2017:377.

72 Ezt a megállapítást egyik fél sem vitatta.

73 Ezek a rendes érték meghatározására és a rendes értéknek az exportárral való összehasonlítására vonatkoztak.

74 Lásd: a megtámadott ítélet 54. pontja.

75 Lásd analógia útján: 2017. szeptember 12-i Anagnostakis kontra Bizottság ítélet, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 38. pont.

99. A szóban forgó rendelet megsemmisítése esetén a Gul Ahmed termékeinek behozatala tekintetében megfizetett dömpingellenes vám visszafizetésének jogalapját az Unió Vámkodekx 117. cikkének (1) bekezdésével összhangban értelmezett 116. cikke (1) bekezdésének a) pontja képezné. E kodekx 121. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a visszafizetési kérelmet a szóban forgó vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül kell benyújtani. Ebből az következik, hogy az ezen időszakon belül benyújtott visszafizetési kérelmekre – például a GTM által benyújtott visszafizetési kérelmekre – a Gul Ahmed hivatkozhatott az eljáráshoz fűződő érdekének igazolása érdekében.

100. A Gul Ahmed által keresetében hivatkozott második és harmadik jogalap valójában a szóban forgó rendelet olyan elemeire vonatkozik, amelyeket a 695/2006 rendelet hatályon kívül helyezett.⁷⁶ Még ha a Tanács által e rendelet alkalmazása céljából követett szempontok és módszertan bizonyos mértékben hasonlítottak volna is a szóban forgó rendelet alkalmazása céljából használt kritériumokhoz és módszertanhoz,⁷⁷ az utóbbi rendelet esetleges megsemmisítése a 695/2006 rendelet jogszerűségét közvetlenül nem érintené.

101. Ezenfelül, még ha a Bíróság meg is semmisítené a szóban forgó rendeletet, és a megsemmisítés elméletileg a Tanácsot az 595/2006 rendelet felülvizsgálatára vagy visszaható hatállyal történő visszavonására készítetné, az ilyen feltételezés a Gul Ahmed számára legfeljebb valamely haszonnak a pusztán jövőbeni és bizonytalan megszerzésére vonatkozó kilátást biztosítana. Ez önmagában nem elegendő a Gul Ahmed eljáráshoz fűződő érdekének igazolásához.⁷⁸

102. Következésképpen a Gul Ahmed érvei e tekintetében történő elutasításának a Törvényszék általi indoklása kellően egyértelmű.

A Gul Ahmed jó hírnevének helyreállítása

103. A Gul Ahmed írásbeli észrevételeiben és fellebbezésében a jó hírnevének helyreállításához fűződő érdekére nem hivatkozik. A Törvényszék megállapította, hogy a Gul Ahmed e tekintetben „nem dolgozta ki keresetét”.⁷⁹ A 2018. január 25-i tárgyaláson a Bizottság kifejtette, hogy a Törvényszék előtti tárgyaláson e kérdést maga vetette fel és maga részletezte az eljáráshoz fűződő érdeket esetlegesen igazoló indokként.

104. A felperes megsértett jó hírneve esetleges helyreállításának esélye a felperes jogi helyzete helyett inkább annak ténybeli helyzetéhez kapcsolódik. Az eljáráshoz fűződő érdeket igazolhatja e ténybeli haszon megszerzésének (a feltétlen bizonyossághoz képest) nyilvánvaló esélye.⁸⁰

105. Az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban a dömpingellenes vám alkalmazása a dömpingmagatartásokból eredő *tisztességtelen versennyel szembeni* védelmi és megelőző jellegű intézkedés.⁸¹ Álláspontom szerint valamely végleges dömpingellenes vámot megállapító rendelet potenciálisan alkalmas arra, hogy sértse az olyan személyek jó hírnevét, akiket a dömpingmagatartásokért felelősként sorol fel. Következésképpen az említett rendelet megsemmisítését

76 Ezeket az elemeket új vizsgálatot követően újból meghatározták. A Tanács e vizsgálatból származó adatok alapján a dömpingellenes vám szóban forgó rendeletben meghatározott mértéke helyett az említett rendeletben a dömpingellenes vám új mértékét rögzítette.

77 Az említett két rendelet elfogadását megelőző vizsgálatok során a Bizottság által alkalmazott módszertan bizonyos mértékben eltérő volt. Ezt az indokolta, hogy a Bizottság a második vizsgálat során a megállapításait pakisztáni pamutféle ágyneműk gyártóinak egy csoportja által szolgáltatott, viszonylag jó minőségű, ellenőrzött adatra tudta alapozni; az első vizsgálat esetében azonban nem ez volt a helyzet.

78 A helyzet nyilvánvalóan eltérő lenne, ha a megsemmisítés (akár a megsemmisített rendelet joghatásainak fennmaradása mellett, akár anélkül) a 695/2006 rendelet elfogadását megelőzően vagy még annak hatálya alatt következett volna be. A lehetséges hipotetikus forgatókönyvek további vizsgálata azonban a jelen indítvány keretein kívül esik.

79 A megtámadott ítélet 44. és 59. pontja.

80 Lásd e tekintetben: Bobek főtanácsnok Bionorica és Diapharm kontra Bizottság egyesített ügyekre vonatkozó indítványában szereplő alapos elemzése C-596/15 P és C-597/15 P, EU:C:2017:297, 47–57. pont.

81 2000. október 3-i Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91. és 92. pont.

kérő felperesnek az eljárás folytatásához feltehetően legalábbis nem vagyoni érdeke fűződik azon az alapon, hogy az esetleges megsemmisítés a jó hírnevének sérelmét enyhítheti, vagy akár teljes mértékben megszüntetheti.⁸² Az eljáráshoz fűződő érdek a hivatkozott jogalapok jellegére tekintet nélkül igazolt lehet.⁸³

106. Ahhoz azonban, hogy ezek az elvek alkalmazhatók legyenek, a felperesnek a beadványában hivatkozni kellett volna erre a kérdésre és a jó hírnevének az általa megsemmisíteni kért rendelet által okozott sérelmének alátámasztására némi bizonyítékot kellett volna szolgáltatnia. Ebben az ügyben nem ez történt, és e lehetőséget a továbbiakban nem elemzem.

A szóban forgó rendelettel okozott kár megtérítése iránti jövőbeli eljárás

107. A Gul Ahmed – bár csak általánosságban – a Törvényszék előtt hivatkozott arra, hogy esetlegesen be kívánja perelni a Tanácsot a 397/2004 rendelettel a Gul Ahmednek okozott kár megtérítése céljából. A Tanács és a Bizottság azzal érveltek, hogy mindenesetre a szóban forgó rendelettel okozott károk megtérítése iránti keresetindítási jog elévült. A Törvényszék a megtámadott ítéletben ezzel az érveléssel nem foglalkozott.

108. Főszabály szerint a felperesnek továbbra is érdeke fűződhet az aktus megsemmisítésének igényléséhez, amennyiben a jogellenesség megállapítása a vitatott aktus által a felperesnek okozott kár megtérítése iránti jövőbeni kereset vagy az aktus kibocsátójával a jövőben folytatott egyezkedés alapjául szolgálhat.⁸⁴ A kártérítés iránti jövőbeni kereset a felperes javát azonban kizárólag akkor szolgálhatja, ha az nem évült el, tehát nem elfogadhatatlan.

109. A Bíróság alapokmányának 46. cikkével összhangban az Unió szerződésen kívül okozott károkért való felelősségének megállapítása iránti eljárás megindításának joga az erre okot adó esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el, kivéve ha az elévülés megszakad, mert a Bírósághoz az Európai Unió szerződésen kívül okozott károkért való felelősségére hivatkozással keresetet nyújtottak be,⁸⁵ vagy ha a károsult fél az eljárás megindítása előtt követelésével az Európai Unió megfelelő intézményéhez fordult. Amennyiben az Európai Unió szerződésen kívül okozott károkért való felelőssége általános hatályú aktusból ered, ez az elévülés nem kezdődhet el az említett aktus káros következményei bekövetkezése előtt.⁸⁶

110. A szóban forgó rendelet alkalmazásának időszaka során a Gul Ahmedot – különösen a termékeinek behozatalát terhelő dömpingellenes vámnak az Uniónak történő megfizetési kötelezettségével kapcsolatban – ért kár megtérítése iránti igény elévült. A rendelet 2009. március 4-én hatályát veszítette, és az elévülési időszakot semmi nem szakította meg. Közelebbről az idő múlását az elévülés szempontjából nem szakítja meg az, hogy a Gul Ahmed megsemmisítési eljárását indította.⁸⁷

82 Lásd analógia útján: 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 70–72. pont; 2016. szeptember 8-i Iranian Offshore Engineering & Construction kontra Tanács ítélet, C-459/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:646, 12. pont; 2013. június 6-i Ayadi kontra Bizottság ítélet, C-183/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:369, 59–81. pont; 2017. június 15-i Al-Faqih és társai kontra Bizottság ítélet, C-19/16 P, EU:C:2017:466, 36. és 37. pont. Lásd még analógia útján: 1973. március 15-i Marcato kontra Bizottság ítélet, 37/72, EU:C:1973:33, 6. és 7. pont.

83 Lásd analógia útján: Bot főtanácsnok Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-239/12 P, EU:C:2013:30, 66. pont.

84 Lásd: fenti 92. pont.

85 2012. november 8-i Evropaiki Dynamiki kontra Bizottság ítélet, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 55. pont.

86 2007. április 19-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítélet, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 29. pont.

87 2007. április 19-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítélet, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 36. pont.

111. Elméletileg előfordulhat, hogy a Gul Ahmedet más olyan kár is érte, amely csak később következett be, és amelynek vonatkozásában az elévülési időszak még nem telt el. Elméletileg még az is előfordulhat, hogy folyamatos károk – például bankgarancia költségeinek megfizetése – merül fel,⁸⁸ vagy a jó hírnév sérelme,⁸⁹ amelyekre hivatkozással Gul Ahmed ismételten csak beperelheti a Tanácsot.⁹⁰

112. A jó hírnév sérelmével a jelen indítványban korábban már foglalkoztam.⁹¹ Egyébiránt a Gul Ahmed a Törvényszék vagy e Bíróság előtt nem jelölt meg folyamatos károkat vagy kártérítés iránt már folyamatban levő eljárást. A Gul Ahmed ezért az eljáráshoz fűződő érdekét nem alapozhatja ilyen homályos és bizonyítékokkal kellően alá nem támasztott érvekre. A Törvényszéknek nem róható fel az, hogy e tekintetben kifejezett indoklást nem adott.⁹²

Az indoklási kötelezettség betartásával kapcsolatos következtetés

113. A fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutottam, hogy a Törvényszék kellő indoklást adott, ezért a Gul Ahmed ezzel ellentétes érvelését el kell utasítani.

Költségek

114. Nem teszek ajánlást a jelen ügy költségeinek viselésére vonatkozóan, mivel a Bíróság arra kért, hogy kizárólag a Gul Ahmed által felhozott első fellebbezési jogalapot vizsgáljam meg, és a fellebbezés végleges elbírálása attól függ, hogy a Bíróság hogyan foglal állást – az első fellebbezési jogalap mellett – a második fellebbezési jogalap kérdésében.

Végkövetkeztetések

115. A fentiekre tekintettel, a második fellebbezési jogalap Bíróság általi elbírálásának a sérelme nélkül azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Gul Ahmed első fellebbezési jogalapját.

88 2007. április 19-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítélet, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 35. pont.

89 2017. június 7-i Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet, T-673/15, EU:T:2017:377, 42. pont.

90 Az ilyen a kereset kizárólag az azt megelőző öt éves időszak alatt bekövetkezett károkra tekintettel fogadható el. Lásd e tekintetben: 2005. április 21-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítélet, T-28/03, EU:T:2005:139, 70. pont; 2015. december 16-i Chart kontra EEAS ítélet, T-138/14, EU:T:2015:981, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

91 Lásd: a fenti 103–106. pont.

92 2009. április 2-i France Télécom kontra Bizottság ítélet, C-202/07 P, EU:C:2009:214, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.